

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt. leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt. leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katoli. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 70.

V Ljubljani, v četrtek 26. marca 1896.

Letnik XXIV.

„Glasbena Matica“ na Dunaju.

II.

Dunaj, 23. marca.

V kratkih potezih je bil označen v prvem pismu prihod „Glasbene Matice“ na Dunaj. Veselo utripajočega srca so se podali vrli naši pevci in lepe pevke na svoja počivališča. Toda ta srčna radost počela se je marsikomu manjšati; utrudljivost daljnega potovanja, tuji obrazi v tuji deželi, dunajska govorica, velikomestno vrvenje in drvenje, cestni ropot in silni prah, razven tega ne preprijazni pozdrav od strani nekaterih listov: vse to ni moglo blagodejno in vspodbudljivo vplivati na nežni pevski organizem. Tudi negotovost radi izida prvega koncerta je mnogo pripomogla, da marsikdo ni bil najboljše volje.

Toda sedaj, ob 10. ponočni uri, kako spremeno je vse! Ni ga otožnega obraza ali žalostnega srca mej vso ogromno pevsko množico, kajti današnji večer stoji z zlatimi črkami zapisan v zgodovini kulturnega napredka Slovencev kot dan **triumfa slovenske pesni!**

Da, dan zmagovalstva je dan 23. marca 1896! In slovenski pevci, in vzoren njih vodja gledajo z opravičenim ponosom na svoj telesni trud in duševni napor, kateri je rodil njim in vsemu narodu slovenskemu nevenljivo čast!

Davno že pred določeno polu osmo uro začela se je napolnjevati velikanska dvorana, katera ima prostora za 2400 oseb; pa ne samo po svoji obsežnosti, tudi po svoji čarobni dekoraciji nadkriljuje ona vse druge dvorane dunajske. Ko vanjo stopiš, zazdi se ti, da si prišel v dvorano, o katerih ti pri-

poveduje živa domišljija ljudskih pravljic. V to čarobno dvorano zbral se je cvet dunajske aristokracije, osobito je prevladoval krasni spol v izbornih toaletah, a kot temu prizoru neizrekljivo ljubko vplivajoč kontrast prikazal se je na odru cvet ljubljanskih gospic v lepo, jako bogato okrašenih starokranjskih nošah.

Frenetičen aplavz napolnil je v trenutku vso dvorano, pristrčno so pozdravili Dunajčani s prirojeno ljubeznjivostjo kranjske goste.

Ko se je polegel pozdravni šum, nastopi dvorni igralec gosp. Viktor Kutschera in prednaša s fino nobleso, z globokim čutom v ta namen zloženo lepo Stritarjevo pesem.

Po končanem prologu zaori ogromni hoch in živio po dvorani, vse pričujoče občinstvo se vzdigne in poje z velenavdušenjem cesarsko pesem.

Jakob Gallov zbor „Musica noster amor“ bil je odločilen za ves večer. Dunajčanom bil je ta zbor popolnoma nov, prednašanje bilo je pa tako izborna, da se ni niti dunajsko občinstvo, ki zahteva gotovo izbornega izvajanja glasbenih del, ni trenutek pomisljalo z glasnim odobravanjem izreči svoje popolno priznanje.

„Slovenske narodne pesmi“ bile so dosedaj tu še precej nepoznate, govorilo in pisalo se je vedno le o koroških, seveda nemških, narodnih pesnih; današnji večer pa je eklatantno pokazal, da se ima i slovenska narodna pesem na jednako častno stopinjo postaviti. Vrednost teh narodnih pesem bila je že dosti ocenjena o priliki zadnjih dveh koncertov „Glasbene Matice“ v Ljubljani in šestokrat že preje; dostaviti je treba, da se i dunajska kritika jednako laskavo izraža o njih, kakor naš zaslužni ocenjeva-

lec P. Hugolin; od točke do točke dvigalo se je navdušenje; vedno večje je bilo odobravanje, katero je ob koncu zadnje točke priklopilo do kulminacije, ko se je velezaslužnemu vodji gosp. M. Hubadu poklonil velikanskavorjev venec!

Ostale točke vspeveda izvajale so se jednako precizno, kakor prve; sploh je sodba jednoglasna, da imajo lepe Ljubljankanke vrlo čiste, dobro izurjene krasne glasove!

Današnji dan je dan triumfa slovenske narodne pesni, to se mora opetovano povdarjati in kot tak je eminentno imeniten za ves slovenski narod, ki se ne odlikuje po svojem številu, ne po bogastvu; dokazal je namreč, da so Slovenci kulturni narod, dokazal na merodajnem mestu, dokazal s tako silo, da se v hipu razprši vsaka nasprotna trditev. Občudovati se mora moč duha nad telesno močjo; duh je, ki oživlja, meso nič ne velja, govori že sv. pismo; in mali slovenski narod je nocoj pokazal, da ima duha, visoko se popenjajočega duha, kateremu so dostopne najvišje ideje!

Časten pa je nocojšnji večer prav posebno za vodjo g. Hubada, indirektno tudi za dunajski konservatorij. Pred malo leti šele zapustil je umetelnik Hubad ono „alma mater musices“, katera je izgojila že veliki broj slavnih muzikov; z vzvišenimi idejami podal se je v domovino, da njej posveti vse svoje izborne moči; komu ni znano, koliko se je trudil in deloval, ko si je vstvarjal svoj pevski zbor. Bila mu je sreča mila, kakor malo komu izmed mnogih njegovih tovarišev, kajti danes, po preteku le malo let, pripeljal je liki mogočnemu vojskovodji svojo izbrano četo na ono torišče, kjer je sam zajemal vir harmonije, pripeljal je svoje

LISTEK

O smrti očetovi.

(Spisal Kdorkoli.)

(Dalje.)

Tam zadaj je vstopil nek nov potovalec in se začel živo pogovarjati s človekom, ki je prej spal. Razsvetljeni kolodvor, živo gibanje ljudij in sedaj ta pogovor me nekoliko razvedri. V srcu se mi obudi upanje, da dobim očeta še živega in morebiti ne tako hudo bolnega, kakor je dejala gospodinja. Predstavljam si ga, kako leži bolan na postelji, bled, shujšan in tih. Jaz pridem k njemu. Žalosten mu podam roko in ga poljubim, a on me je tako vesel! In zdaj mu strežem vse dneve, vse noči, tolažim ga in kratkočasim. A njemu je vedno bolje... Neki dan pa — ah, to je prekrasni, dišeči, zlati majnikov dan — skoči on radosten iz postelje in me objame: „Sinko, danes pojdeva k Podlipniku!“

„Ali, oče, vi še niste popolnoma zdravi.“

„Kakor riba!“ odgovori on in se jame oblačiti... Moje srce se topi v veselju, obraz moj se razjasni.

„Vinko! Vinko! ali ste vi?“ zakliče hipoma za menoj novi došlec. Jaz se ozrem ugledam debelega prekupčevalca Dleto, starega mi znanca še iz onih blaženih let. Roko stegne mi prijazno nasproti, a jaz mu jo krepko stisnem. „A kako je z mojim očetom?“ hočem ga takoj vprašati, toda on me prehití, rekoč: „Tudi meni je hudó, da se je moralo tako zgoditi.“

„A kaj je, kaj je?“ vprašam ga začuden.

Zmedel se je, uvidevši, da ne vem še ničesar pravega. Žalostno se je držal in nič prav se mi ni upal pogledati v oči; molčal je.

„Ali prijatelj“, silim jaz vanj, „povejte vendar, povejte, kaj je z očetom, ker vi, prepričan sem, dobro veste, ali je res takó hudó bolan.“

Znapcu so se zasvetile solze v očeh, a jaz sem ga gledal vedno bolj začuden in prestrašen: srce mi je začelo močno utripati, po hrbtu me je pretresla neka čudna mrazota, kolena so se mi tresla.

„Povejte, povejte“, jedljal sem, da se je komaj slišalo, „saj sem pripravljen na vse.“

„Vaš oče, no da, vaš oče“, dejal je pretrgoma, nekako hropeče, pomilovalno in se obrnil z obrazom na drugo stran, „je, bržkone že... mrtev...“

Hotel sem zakričati: „Ne, ni res, lažeš se, lažeš!“ toda grlo mi je bilo stisnjeno, kakor bi ga držal kdo z železnimi kleščami. Stemnilo se mi je pred očmi, suhimi, osteklenelimi očmi. Nekaj me je grabilo za prsi... Stal sem nekaj trenutkov kakor okamenel, in niti ganiti se nisem mogel z mesta. Črne misli so se podile po razburjenih možganih. Gotovo mi je govoril znanec kake tolažilne besede, toda kdo ga je poslušal! Moje misli so bile zmešane, srce moje raztrgano. Tako sem se drvil po ozkem kupeju od okna do okna, a ne v želji, da bi se vlak že jedenkrat vstavil, ne, ampak bi hitel naprej, vedno naprej brez konca in kraja, do same večnosti, kjer zdaj prebiva moj oče...

Toda vlak se je ustavil. Še jeden žvižg, še jeden zvonov vdar, še jeden sunek, še jeden hip... in stal sem na domačem kolodvoru. Počasi je pohajal tam pred vrati stari, dolgočasi vratar z rmeno tablico na prsih. Hitro mu oddam listek in odhitim na cesto.

In zdaj naj vam popisujem pot, najžalostnejšo svojega življenja? Zdaj naj vam pravim, kako sem dirjal brez pameti po razruti selski poti vedno bližje svojemu domu? Ves razpet, ne mareč ni za mraz, ni za burjo? Ko so mi oči temnile, zobje šklepetali mrazu in strahu, srce se krčilo? Ah! Na nebu je sijala pred hipom blede luna takó lepo gotovo, takó veličastno. Toda, ko je ugledala mene, bednega človeka, skrila se je za črni oblak, kakor se skriva blede deklica v črnem pajčalonu, stopajoča za krsto matere svoje. Zdelo se mi je, da tudi ona vzdihuje: „Bedni, bedni mladenič!“

In vrbe poleg pota, one vrbe, ki so me nekdanj pozdravljale tako prijazno s svojim šumom in šepetanjem: „Hiti, hiti, dete, tako te pričakuje že otec!“ šepetale so sedaj z žalostnim glasom: „Obžalujemo, obžalujemo!“

In visoka jagnjeta ob potu kažejo proti nebu, tje gori, in pravijo: „Glej, tam je!“

A jaz hitim brez sape, brez upanja. O! Morebiti pa ga vendarle dobim še živega, morebiti pa vendarle ni še umrl! O, da bi me vsaj blagoslovil, predno se loči od nas, od mene!...

(Dalje sledi.)

Pevke in pevce pred svoje nekdanje profesorje, da jim poda dokaz, kako je on sam vporabljal one zlate vede, katere je dobival iz njih ust. In njegovi nekdanji profesorji so ponosni na takega učenca, delujočega v daljnem kraju v njihovih tradicijah!

Se jeden koncert nam preestaja; težaven je, toda nobene skrbi ni več radi izida; led je presekan, umetniški učinek bode ravno tako velik, kakor pri današnjem, dasi morebiti ne bode finančni tolik. Nadvojvodi Ludvik Viktor in Evgen bila sta navzoča do konca vsporeda, in se po končani produkciji prečastno izrekla o njega izvršitvi.

Španija.

Po zadnjih poročilih so se poleg demonstracije proti ameriškim Zjedinjenim državam, katerih parlament je bil sklenil, da se vstasi na Kubi priznajo kot vojskujoča se moč. Dasi je gotovo, da bi predsednik Cleveland ne izvršil tega sklepa, vendar so se v Španiji resno pripravljali na vojsko z Zjedinjenimi državami.

Neki dopisnik iz Madrida piše te dni, da ima Španija v orožju 240.000 mož, in sicer 110.000 doma, 130.000 na Kubi. Vojni minister general Azcárraga je izdelal vojni načrt, po katerem je na prvo znamenje na nogah 400.000 mož. Naročenih je mnogo pušk in topov. Istotako je delaven pomorski minister. Razne vojne ladije se pripravljajo in predelujejo, v delu so nove ladije in naročena sta dva križarja. Poleg tega je pomorski minister dobil kredita 6.600.000 pezeta, da more za potrebo oborožiti šest velikih parnikov španske prekomorske družbe. Posebno se Španjci v slučaju vojske zanašajo na lov, s katerim upajo v kratkem uničiti pomorsko trgovino Zjedinjenih držav. V ta namen je v Madridu družba kapitalistov vladi obljubila sto milijonov posojila, da si omisli takozvane korzarske (roparske) ladije proti severni Ameriki. Vse večje parobrodne družbe v Barceloni, Sevilji, Kadiksu, Santandru in Bilbau so vladi ponudile svoje ladije za korzarski posel.

Tudi angleški in italijanski brodarji so se baje Španjcem ponudili v službo proti primerni odškodnini. Vsaka španska provinca hoče na svoje troške kupiti in oborožiti po jedno korzarsko ladijo, ko bi se vnel boj z Ameriko. Ako ne pride do boja, porabil se bode nabrani denar za ranjence na Kubi.

Neki Anglež je nekda obljubil, če treba, da nabere 10.000 angleških vojakov, ki so že služili na naselbinah, za vojsko proti Američanom. Za vsacega vojaka bi trebalo 20 dolarjev na mesec.

Ker pa so Američani praktični ljudje, utegnejo odjenjati, ker bi sicer njihova pomorska trgovina jako trpela v slučaju vojske. Na to Španjci tudi računajo, pomneč dogodkov leta 1869. Tedaj so tudi bili Španjci zapleteni na Kubi v boj z vstasi. Severoameriški poslanik nekega dne predloži vladi v Madridu poziv, da mora Španija v določenem obroku na Kubi odpraviti suženjstvo, in če Zjedinjene države priznajo vstase kot vojskujočo se vlast. Državni minister Becerra mu takoj odgovori: „Španska vlada si ne da od nikogar ukazovati ter bode suženjstvo na Kubi odpravila, kedar pride ugoden trenutek. Vašemu visokorodju pa se naznanja, da v 24 urah pridete po vloženo noto, sicer Vam dopošljemo potni list in Zjedinjenim državam napovemo vojsko.“

Becerra takoj skliče ministerski svet ter nasvetuje, da se takoj odpošlje vojno brodovje proti ameriškim pristaniščem, ako ameriški poslanik ne umakne svoje zahteve. Pomorski minister dostavi: „Jaz le to prosim, da smem sam biti poveljnik v vojski zoper Američane.“

Do vojske sicer ni prišlo, toda ameriški poslanik je še isti dan umaknil noto Zjedinjenih držav.

In tako se utegne zgoditi tudi sedaj, da namreč Zjedinjene države uradno ne bodo ovirale Španjcev na Kubi. Gotovo pa je, da ameriški bogataši skrivaj podpirajo vstajo, zato še do danes španska vojska nima vspehov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. marca.

Državni zbor. Poslanska zbornica se je posvetovala v zadnji seji o vladnih predlogih glede naprave železnice Chodorow - Podwysokie v Galiciji, katera se je vsprejela po kratki debati nespremenjena, in o izvršitvi javnih prometnih naprav za dunajsko mesto. Pri ti točki se je oglasilo več go-

vornikov, ki so izražali željo, da se povzdigne Dunaj v obrtnem in trgovinskem oziru nad Budimpešto. Grajali pa so posebno antisemitski poslanci, mej njimi dr. Lueger, da vlada z nameravanimi napravami predolgo časa odlašala in da še sedaj niso izgotovljeni načrti za razne železniške in vodne ceste. Opozarjali so nadalje, naj se vlada ozira pri oddajanju nameravanih del na manjše obrtnike in delavce, katerim vedno primanjkuje dela. Odločno pa zavračajo izjavo ministra Guttenberga, da bodo omenjene naprave darilo vlade dunajskemu mestu, ter ga opozarjajo na to, da so morali tudi dunajski prebivalci priložiti s svojimi doneski k gališkim železnicam. Pri nadrobni razpravi se vsprejme načrt z nekaterimi spremembami. Nadalje s prične razprava o vladni predlogi glede odpisa hišnodohodninskega in pet odstotnega davka od čiste dohodarine radi neizitljivosti. Načrt se vsprejme po kratki debati, kakor tudi oni o prezidavi orožarne v Währingu. Konečno poroča poslanec Abrahamoviz v imenu davčnega odseka glede uvedbe davka na uporabo kamenega olja. Poslanec Schlesinger predlaga, naj se odpravi imenovani davek ter zniža carina rafinovanega olja na 6 gl., zviša pa carina na surovo olje na 4 gl. Koncem seje interpeluje poslanec Biankini radi vravnave reke Čermanja, in poslanec dr. Gregorec pravosodnega ministra radi rabe slovenskega jezika pri sodiščih na Štajerskem in Koroškem. Prihodnja seja danes.

Pogodba z Ogersko. Vsi oficijozni listi proslavljajo Badenijsko vlado in jej čestitajo na velikem vspehu, katerega je dosegla v kratkem času svojega vladanja. Pred vsem pridejo tu v poštev državni proračun, volilna reforma in pogodba z Ogersko. Kar se tiče prvega vprašanja, moramo sicer priznati, da se je rešilo preje, predno je potekel trimesečni provizorij, kar se ni zgodilo pri prejšnjih vladah, toda pri tem je pa tudi pomniti, da Mladočehi sedanji vladi niso delali nikake opozicije. Volilno reformo je odsek srečno premlatil in skoro gotovo je, da ji tudi skupna zbornica ne bode napravljala prevelikih ovir. Toda drugače je z obnovitvijo pogodbe. Uradni listi sicer kaj radi poročajo, da so se naši in ogerski ministri sporazumeli v glavnih točkah in da je pot za nadaljno pogajanje popolno uglajena, toda v resnici temu ni tako. V pogodbi se nahaja še cela vrsta prevažnih vprašanj, katerih so se ministri le malo ali pa celo nič dotaknili. Omenjati je pred vsem raznih nejasnosti glede trgovinskih razmer, železniško-tarifne politike, vprašanja glede užitninskega davka, bančnega in slednjč kvotnega vprašanja. Glede carinske in trgovinske zveze so se sporazumeli samo v onih določbah, ki so identične z določbami pogodbe z Nemčijo, vse drugo je še celina, ki so bode orala pozneje. Jednako se godi s podržavljenjem južne železnice. Ogerska vlada sicer dovoljuje avstrijski, da sme v slučaju podržavljenja upravljati vso upravo popolno samostojno, toda glede zveze z ogerskim omrežjem se tako trdovratno upira vsem zahtevam tostranske polovice, da bode vprašanje glede podržavljenja južne železnice brž ko ne obtičalo tam, kjer tiči sedaj. Slednjič preostajajo še, kar je najvažnejše, državno - finančne zadeve in pa težavno kvotno vprašanje. V to svrhu bode trebalo še mnogo vrstnih posvetovanj in pogajanj z raznimi obostranskimi faktorji. Kje je najti torej kako sporazumljenje? Čemu toliko krika za dosedanje korake, ki so skoro brez pomena? Poleg tega bode pa Badenijska vlada, ako bo hotela izvesti imenovana vprašanja, na kakoršen koli način morala poiskati zanesljive opore v parlamentu, katere pa zaman išče v takem, kakoršen je sedanji.

Ogersko. Minule dni se je pripetil v ogerski zbornici slučaj, kakoršnega ne zasledimo kmalu v poročilih o razpravah v raznih zbornicah. Redko se namreč pripeti, da bi zbornični predsednik moral k redu pozvati ministra, kakor se je to zgodilo v jedni zadnjih sej ogerske poslanske zbornice. Na dnevnem redu je bila namreč razprava o proračunu vojnega ministerstva, kateremu načeluje, kakor znano minister Fejervary. Pri ti priliki je naštel posl. Ugron celo vrsto nerednostij, ki se dogajajo v vojni upravi. Tu navedemo le nekatere znameniteje točke. Ministru se očita, da namerava odpraviti prisego na ustavo, da dobiva poleg prostega obširnega stanovanja, proste kurjave in svečave še 2000 gl. stanarine in da so merodajne za napredek v njegovi službi le osebne razmere, nikakor pa ne zmožnost. Da bi vsaj nekoliko odvalil od sebe te neštevilne napade, je začel minister nečuvno udrihati po opozi-

cijonalcih ter surovo zavračati Ugronove trditve. Pri tem je rabil take izraze, da ga je moral predsednik — pozvati k redu, ter ga opozoriti, naj ne prekorrači parlamentarnih mej. Res, pravi testimonium mažarske kulture, katerega podajajo tisti, ki so v prvi vrsti poklicani v to, da se vsa opravila vrše v postavnem krogu. Z dvoboji in enakimi novodobnimi igrami se gotovo ne povspešuje kultura.

Koburžan v Carigradu. Včeraj je nastopil bolgarski knez Ferdinand svoje potovanje k turškemu sultanu, da se mu osebno zahvali za veliko milost, katere je dosegel z njegovim posredovanjem. Na tem potu ga spremljata ministerski predsednik Stoilov in vojni minister Petrov z namenom, da se tudi ona zahvalita za podeljene redove. Kaskor se iz Carigrada poroča, so se vršile minule dni vsakovrstne priprave za „vreden“ vsprejem. Pripravila se mu je najlepša sultanova palača in sultan je določil, da se mora izkazovati Koburžanu za njim najvišja čast. To si je toraj zaslužil princ Ferdinand s svojim protiverskim korakom, namreč naklonjenost Turčije. In k temu so po nekoliko pripomogle tudi ostale evropske države, ki so menda pozabile, da jim je ravno Turčija povzročala svojedobno največje neprijetnosti. V prvi vrsti je pa naša monarhija morala mnogo prestati od tistega nasprotnika, ki si sedaj z nova prizadeva, dobiti si zaveznikov in potem kazati svojo moč proti severu. Bolgarija je po najnovejših dogodkih postala skoro popolno odvisna od turškega sultana, jednako se bode zgodilo prej ali slej tudi z Srbijo in potem je sultan dosegel, kar je bila že davno njegova vroča želja.

Slovstvo.

Knjige „Slovenske Matice“.

Anton Knezova knjižica. II. zvezek. Uredil Fr. Lev ec. Ta zvezek obsega dve daljši povesti in životopis Valjavčev. Dasi zaostaja za lanskim zvezkom stvarno in jezikovno, vendar je zanimiva prikazen v našem slovstvu, značilen za prehodno stanje, v katerem smo zdaj.

„Gorski potoki“ so spisani v zlogu, katerega nam obetajo nekatere mlade moči za prihodnost. Zakaj se imenuje povest tako, tega ne vemo, tudi pisatelj nam tega ni pojasnil, dasi imenuje sam lenega, brezsmotnega stotnika Pipana gorski potok. Po naših mislih bi se povest bolje imenovala „Udmatske mlake“ ali „Luze v kravji dolini“. Pisatelj Ivan Gorec je izmed onih ljudi, kateri sami sebe imenujejo realiste v nasprotju z idealisti; drugi ljudje pa, ki trezno primerjajo sedanje slovstvo s prejšnjim, imenujejo jih dekadente, zastopnike propadajočega slovstva. Najkrajše jih označuje geslo, katero je izrekel Richepiu: „L' horreur de l' Idéal et la soif du Néant — strah pred idealom in žeja po negaciji“.

Isto je tu. Pisatelj pozna blodnje naše dijaške mladine. Nepopolno izobraženje, vihravost, nepremišljenost, često nravni pregreški so krivi, da jih toliko izgreši svoj namen.

To mora biti drugače. A kako? Tega pisatelj ne ve, torej tudi opisati ne more. To je „strah pred idealom“. Boji se, povedati kdaj svojo misel v pravem napredku, o nravnih sredstvih, boji se govoriti o idealu ali ga popisovati, ker mu je to ptuje, neznano. Izbere si torej ono pot, katera je lažja: popisuje zmoto, s tem namenom, da bi ostrašila čitatelje. Tako umevamo nejasni uvod pisateljev in geslo Dantejevo: „A te convien tenere altro viaggio“.

Lahko rečemo, da se je ta namen popolnoma ponesrečil. Zmota popisovati sme leposlovec, kolikor mu dovoljujejo estetični zakoni, a iz nje narediti izključni namen, popisovati jo z vidno slastjo, to se pravi negativni del postaviti za bistvo in prezreti glavno zahtevo leposlovja: to je „la soif du Néant“ — teženje po prazni negaciji.

Mislimo, da taka povest ne bo izpreobrnila nobenega mladeniča, kateri se ne „izogiblje brumnih demonstracij češke mladine“ (str. 3), kakor se evfemistično izraža pisatelj. Tako „brumno demonstracijo“ si je izbral za snov svoji povesti. Kar je dejanja v povesti, da se povedati na kratko: dva mladeniča se spreta s policaji; drugi prizori in pogovori pripravljajo to dejanje ali pa niso sploh v nobeni zvezi. Vidi se pisatelju, da se je učil od ruskih realistov, skusil tudi francoske romanopisce, nasrkal se njihovega duha; od njih se je naučil onega ironičnega, do vsake malenkosti segajočega, vse smešno in zaničljivo pretiravajočega popisovanja;

pri tem je izgubil čut za dušno lepoto, ne zna ustvarjati plemenitih značajev, ampak samo fotografovati nizko vsakdanjost.

Pripovedovalcu je mnogo do tega, da bi vsi vedeli, kako natanko popisuje po naravi. Zato pripoveduje, da je kot dijak bil „istinite boje z ljubljanskimi postopači najnižje vrste“ (str. 72). Torej se mu sme verjeti, da je verodostojen popisovalec. Prizor med Gorcem, Lazarjem in policaji je nedostojen. Pisatelj nima drugega namena, nego smešiti policijo. Vse je tako smešno okorno, da ne more ugajati drugemu, nego one vrste ljudem, s katerimi je bil g. Gorec „istinite boje“.

Izredna pisateljska nadarjenost se kaže v mnogih krajših potezah, a premnogo je prizorov, kateri pričajo o pokvarjenem okusu.

Pisatelj ima ono navado novejših pripovedovalcev, po kateri ni namen pripovedovalca popisovati junaka, ampak šopiriti se pred bralcem. Vse, kar ve pisatelj, mora priti v povest kakorkoli, če je v zvezi z drugim ali ne, če ni slovensko, naj pa bo iz drugega jezika, čim več drobnih posameznostij, tem bolje.

Pisatelj govori „po Jokajevem“, po Dantejevem, da je le več drobnjavi v spisu, prizor o stari materi, Pipanova povest in še več drugega, ni v zvezi z dejanjem prav nič. Priključeno je, da ima slika več barv, da kaže pisatelj širje obzorje. Pozitivnega je v povesti malo: pisatelj kaže, da dobro pozna temnejše strani ljubljanskega življenja, da je to življenje skusil, da ga je sit in je zaničuje. Nekako tožno se ozira na neizogibne prevare takega življenja. Verskih idej pisatelj nima. Versko življenje zastopa stara Gregorka, katera hodi v cerkev, ljudi opravlja in kavo pije. Verske stvari se omenjajo v nedostojni zvezi. Pisatelj sam kaže (str. 57), ko govori o smrti, materialistične nazore.

Zato je pa logični sklep, do katerega pride po opazovanju takega življenja, brezupen in pametnega človeka nevreden. Izpovedal ga je str. 43: „Čedalje bolj sem spoznaval suhoparnost in brezsrčnost, ki delata iz nas nezadovoljneže, ostrake, da zabavljamo vsemu, ker se nahaja pod božjim solncem, dokler naposled izmučeni in razteptani, ob enem pa tudi utrjeni ne prijadramo v naročje ironije, tiste svete ironije, ki skuša vsa nasprotja spojiti, pokriti vse nedostatke s ploščem krščanske ljubezni in se tako radovoljno uda v neizogibnost“.

Razven plašča krščanske ljubezni je to vse izraženo v tej povesti. Kdor premisli navedeni stavek, vidi v njem izraženo popolnoma materialistično naziranje sveta.

Omenili bi lahko še marsikaj: smešno rabo ruskih besed, nekatere stvari so popolnoma neumljive zaradi slabega jezika, nekatere čudne refleksije o prešestnici Vohulji; kako je svoji naturalistični maniri žrtvoval pisatelj Ivanko, jedino osebo, s katero bi bil lahko dobrodejno pojasnil temno sliko svoje povesti. A bodi dovolj! Kdor ima zdrav čut za lepoto, bo spoznal, da je udaril gospod Gorec po nevarni poti; žal, da pri nekaterih mlajših močeh takega čuta pogrešamo; pesimisti in surovi naturalisti so ga jim zatrli.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. marca.

(Slovenci z Dunaja v Ljubljano.) Danes zvečer ob 1/2 11. uri pripelje posebni vlak izletnike „Glasbene Matice“ z Dunaja v Ljubljano. Sprejem rojakov, ki so z domačo pesmijo tako proslavili sebe in svoj narod v tujini, bo gotovo iskren.

(Dar.) Cesar je podaril „Glasbeni Matici“ povodom njenih koncertov na Dunaju 400 gld. podpore za društvene namene.

(Imenovanja.) Deželni predsednik baron Hein je imenoval zdravstvenega asistenta dr. Alfreda Mahra okrajnim zdravnikom 2. vrste v Ljubljani, in sekundarja v graški bolnišnici dr. Frid. Seemann-a zdravstvenim asistentom pri političnem oblastvu na Kranjskem.

(Slovensko gledališče.) Opereta „Mam'z elle Nitouche“, igrana na korist gospice Slavčeve in gospice Polakove, je popolnoma dosegla namen večera. Gospicama izročilo se je častno število šopkov in, ker se je tudi igralo vzgledno, je bilo šte-

vilno občinstvo ravno tako dobre volje, kakor je vedno pri „Mam'z elle Nitouche“. — V soboto je zadnja operna predstava v tekoči sezoni. Poje se na korist zbora „Trubadur“.

(Poštarjeva služba v Starem Trgu pri Ložu) podeljena je tukajšnjemu ekspeditorju g. Alojziju Skrlju z dekretom od 21. marca t. l.

(Iz Metlike) dne 24. marca. Ko je neki tujec popotoval po naših krajih, je dejal, da je Bela Krajina kranjska Italija. In res je pri nas gorkejša podnebje, kakor po drugih krajih naše kronovine. Zato je pa tudi rasla pri nas nekdanja najboljša vinska kapljica. No, če Bog da, bomo imeli kmalu še boljšo. Ko bi Vi videli, gospod urednik, kako živo je vse po goricah, kako marljivo se sadijo ameriški nasadi, gotovo bi Vam veselje zaigralo na obrazu. Ko nam bo naš poslanec dr. Tavčar še železnico prepeljal čez Gorjance, potem bo pri nas kakor v nebesih. Zato se je menda tudi zvezal z gorjanskim baronom, češ: „Za enega bi bilo prehudo čez Gorjance, kjer je vse polno klanca, dva jo bova pa že privlekla v Metliko, če ne drugačno, vsaj iz „popendekelna“. Ker govorim že o slavnem Ivanu, Vam hočem, gospod urednik, zaupati neko skrivnost — pa samo Vam, nikomur drugemu. Vedite, da nas je sram, ko nas pred svetom zastopa poslanec, ki so mu nemčurji ljubši, kot rodni bratje. Ko bi Ciceron še živel, bi vskliknil: „O tempora, o mores — pseudoliberales!“ Kaj čemo: liberalec je liberalec! Vse drugače, kakor s svojim poslanecem, pa smo zadovoljni z novim sodnikom gosp. Emilom Rizzolijem, ki je v začetku tega meseca prišel v Metliko. Dober sodnik, ki mu je na srečo ljudski blagor, je v resnici velik blagoslov za ljudstvo. Okrajni sodnik mora uvaževati, da je kmet neučen in nerazsoden, in zato mora imeti z njim potrpljenje. Z malo besedami lahko reši revnega kmeta veliko sitnostij in nepotrebnih stroškov. Kolikokrat ravna pri raznih sodiščih s kmetom nелеpo! G. Rizzoli pa je v kratkem času pokazal, da ima srce za kmeta, in zato je lahko zagotovljen ljubezni in spoštovanja našega ljudstva. Naši ljudje še vedno odhajajo v Ameriko. V nekaterih vaseh (posebno v radoviški fari) že skoro ni nobenega odraslega mladeniča doma. Zgodi se, da celo stariši stari nad šestdeset let gredo v Ameriko k svojim otrokom. Nekateri pridejo tudi nazaj iz Amerike — ali navadno vsi spremenjeni. Odhajali so kot dobri kristijani, vračajo se pa vsi mlačni v verskih rečeh ali celo brezverni. Vzlasti to se opazuje, da naši Amerikanci četrte božje zapovedi kar nič nečejo poznati. Zato po pravici trdimo, da je Amerika za nas velik vdarec v gmotnem in moralnem oziru. — Svinjska zaprtija še vedno traja, in zdaj enemu zdaj drugemu zaplenijo svinje, ki jih je kupil na Hrvaškem. Pri tem se pa goji grdo ovađustvo: sosed pogosto ovađi sosedu iz same nevošljivosti, pogosto tudi iz sovraštva. Da v takih razmerah silno trpi moralna stran našega ljudstva, mi ni treba poudarjati. Govori se celo, da so ovađuhi plačani. Bi li ne mogla oblastva brez ovađustva izvrševati svoje dolžnosti? — Sicer pa ni nič posebno novega v Metliki. Metliške dekleta ob Obrhu pripovedujejo, da se bo gospod notar oženil takoj po Veliki noči — in druge podobne reči. No, take reči gotovo nikogar ne zanimajo, zato odložim svoje pero — pa ne za vedno.

(Pojasnilo.) Glede na prvi članek v št. 68. od dne 23. t. m. „Stajerska duhovščina in boj na Kranjskem“, naj se to-le blagovoljno popravi: Odbor za „južnoštajerski jubilejni zaklad“ nam je sicer poslal dotični oklie „Rojaki!“, toda celih štirinajst dni pozneje, kakor „Domovini“, vsled česar smo oklie odklonili. Naš list tudi nima blizu 2000 naročnikov, ampak že več časa sem se tiska v 2500 izvodih ter se baš letos še vedno novi naročniki oglašajo.

Uredništvo „Slov. Gospodarja.“

(Iz Maribora.) Koliko si je pač ranjki „Brenčelj“ prizadajal, dokler ni podkopal slovanskih tal „Dolfeku“, ki je vedno računal, da je $2 \times 2 = 5$. Zdaj pa, ko „Dolfek“ že vé, da je $2 \times 2 = 4$, hočeta pa nas dva slovenska pametnjaka prepričati, da je $2 \times 2 = 5$! Nesrečni kranjski računi!

Preseneteni mariborski računar.

(Umrli) je 22. t. m. v Slovenski Bistrici vpokojeni duhovnik gosp. Melhijor Goličnik v 71. letu. N. v m. p.!

(Iz Brestovice na Krasu.) dne 24. marca. Danes jutraj so našli pri „Mošceh“ št. 59 v Brestovici mrtvo neko Karolino Gruden, iz Gorjanskega doma, v hlevu, kjer je reva prenočila. Ranjka, okoli 46 let stara, je bila slaboumna in lomila jo je večkrat božjast. — Ravno v tej vasi imajo zdaj nove zvončke pri kapelici sv. Anastazije. Vlni v tem času, ko je huda burja razsajala, so trije tatje ukradli zvon, ga razbili in med seboj razdelili. Jednega teh trojčkov imajo že več časa pod ključem, svojih dolgoprstnih bratov pa ni hotel ovaditi. Ob letu so si ubogi prebivalci, če ravno prav slaba letina in uboštvo, vendar druga dva zvončka preskrbeli.

(V Štanjelu) nastopil je že svojo novo službo gospod vikar Josip Stranecar, bivši kapelan v Kamnji pri Ajdovščini. — Čast. gospod Josip Grgolet, prejšnji vikar v Štanjelu, šel je pa v pokoj v Gorico.

(Iz Jamelj pri Devinu.) Gospod Janko Črv, vikar v Jamljah, se že več tednov zdravi v goriški bolnišnici pri usmiljenih bratih. Blagi gospod boleha že 17 let na želodčni bolezni, a zdaj se ga je lotila še vodenica. Memento!

(Iz Devina.) Odkar napravljajo Italijani „la lega nationale“ v Afriki v Makali, so na devinske „privandrovee in na legino šolo“ popolnoma pozabili. Tudi tu pri nas čujemo praviti, da obžaluje neka vdova svojega moža, kateri je šel v Afriko in tam tudi umrl. Drugi „privandrovečki“ pa pravijo, da Italije več ne poznajo.

Društva.

(Hranilnica in posojilnica v Metliki.) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, je začela poslovati z mesecem majem leta 1895. Denarnega prometa je bilo do konca prvega upravnega leta 32.961 gld. 57 kr. Udov je pristopilo 96, izstopil ni nobeden. Vložilo je 52 strank 15.260 gld. 67 kr., vzdignilo pa 8 strank 889 gld. 29 kr. Posodilo se je 85 strankam 15.007 gld.; od teh so vrnille štiri stranke 340 gld. Kranjska posojilnica je posodila za tri leta brezobrestno 600 gld. in darovala za ustanovne troške 60 gld. Čistega dobička je bilo 123 gld. 13 kr. Vloge se obrestujejo po 4 1/2%, posojila pa po 5 1/2% odstotkov.

Telegrami.

Dunaj, 26. marca. Drugi koncert „Glasbene Matice“ na Dunaju se je jednako prvemu zvršil zelo sijajno. Dunajčani so napravili velike ovacije komponistu „Mrtvaškega ženina“, Dvořaku, pevovodji Hubadu in pevskemu zboru. Na občno željo so morali pevci dodati nekaj komadov. Navzočega je bilo mnogo odličnega občinstva, mej njimi vzlasti mnogo Čehov. Predsednik državnega zbora, Chlumetzky, je odhodu izrazil svoje občudovanje nad sijajnimi vspehi ljubljanskih pevcev.

Dunaj, 26. marca. „Mrtvaški ženin“ je dosegel sijajen uspeh. Njegov komponist Dvořak je dirigiral. Dvorana je bila razprodana. Občinstvo ni hotelo zapustiti dvorane in zbor je moral pridejati narodne pesmi. Dvořaku in Hubadu so bile prirejene viharne ovacije.

Dunaj, 26. marca. Pri včerajšnjem dvornem obedu so bili navzoči princ Joachim Murat, grof Goluhovski in poslanik baron Calice.

Monako, 26. marca. Nadvojvodi Frano Ferdinand d' Este in Ferdinand sta dospela včeraj v Monako.

Rim, 26. marca. Včeraj se je vršila v senatu razprava o kreditu za Afriko. Minister Colombo je pojasnoval vladno predlogo. Več govornikov se je izjavilo za vladni načrt. Poslanca Ferraris in Paternostro sta predlagala, naj se izreče vladi zaupanje. Pri gla-

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
znamenovitih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

sovanju se je vsprejela nespremenjena predloga s 109 proti 64 glasovom.

Rim, 26. marca. Osrednji meteorološki urad poroča, da so čutili včeraj zjutraj ob 5¹/₄ uri v Oppido Mamertina, Reggio di Calabria in Messina potresni sunek.

Rim, 26. marca. „Agencia Stefani“ se poroča iz Masave: Položaj proti jugu je nespremenjen. General Baldissera se je podal predvčeršnjim iz Asmare v Okulokusai, da nadzoruje ondotne čete. Iz Kasale se poroča, da se pomikajo večji oddelki dervišev proti severu. Oberst Stevani je došel včeraj v Biscio.

Essen, 26. marca. Včeraj dopoludne sta trčila dva tovarna vlaka na postaji Hattingen. Strojevodji sta ubita, sedem voz razbitih.

London, 26. marca. „Times“ se poroča iz Aten 24. t. m.: Mej krščanskim prebivalstvom v Kaneji vlada velika razburjenost. Turki se pripravljajo na napad.

London, 26. marca. Včeraj se je vršilo ministersko posvetovanje glede ekspedicije v Dongalo.

Washington, 26. marca. Reprezentantna zbornica je odobrila svoj prvi sklep glede Kube, vsled česar so se morali posvetovati vnovič zastopniki imenovane zbornice in senata. Do sedaj še ni prišlo do sporazumljenja.

Umrli so:

24. marca. Katarina Bedene, gostija, 85 let, Poljanski trg 1, srčna hiba. — Marija Žagar, delavčeva hči, 4 leta, Dunajska cesta 45, davica. — Sofija Randl, železniškega čuvaja hči, 1 leto 10 mesecev, Cesta na južno železnico št. 1, bronhitis.

V otroški bolnišnici:

23. marca. Angela Štrukelj, delavčeva hči, 15 mesecev, croup.

Tržne cene v Ljubljani

dné 24. marca

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . . .	8 —	Špeh povojen, kgr. . .	66
Rež, „	7 20	Surovo maslo, „ . . .	75
Ječmen, „	6 50	Jajce, jedno	2
Oves, „	6 80	Mleko, liter	10
Ajda, „	7 50	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	6 50	Telečje „	64
Koruza, „	5 50	Svinjsko „	66
Krompir, „	2 60	Kostrunovo „	40
Leča, hktl.	10 —	Piščanec „	70
Grah, „	10 —	Golob „	20
Fizol, „	11 —	Seno, 100 kgr.	2 32
Maslo, kgr.	90 —	Slama, 100 „	2 70
Mast, „	70 —	Drva trda, 4 kub.m. .	6 50
Špeh svež, „	64 —	„ mehka, 4 „	4 80

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
24	9. zvečer	735.4	9.6	brezv.	jasno	
25	7. zjutraj	735.6	2.3	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	732.7	19.2	sr. jzah.	„	
25	9. zvečer	733.0	10.1	sl. jzah.	jasno	
26	7. zjutraj	733.0	3.3	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	730.7	20.1	sr. jzah.	del. oblac.	

Srednja temperatura 24. in 25. marca 10.4° in 10.5° ozir. za 5.2° in 5.1° nad normalom.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenice 25 kr. 125 (50—6) 5

243 1—1

Odbor slov. pevskega društva „Ljubljana“ javlja cenjenim svojim članom tužno vest, da je umrl zaslužni pevovodja gospod

Josip Schulz

po kratkem bolehanji, previden s sv. zakramenti za umirajočega, danes zvečer ob 11. uri.

Pogreb pojde v petek, dné 27. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše na Zitnem trgu št. 4 na pokopališče k sv. Krištofu.

Ljubljana, dné 25. marca 1896.

Najnižja cena.

Najnovije

klobuke

za 235 15—2

gospode in dečke

iz klobučine

priporoča velespoštovanjem

C. J. Hamann

v Ljubljani, Glavni trg št. 8.

Najnižja cena.

Katoliška tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

J. Giontinijeva knjigarna

v Ljubljani

priporoča ravnokar izišel molitvenik:

P. Hrisogon Majar:

Nazaret,

ali

molitvena knjiga v češčenje svete Družine.

Cena: Vez v usnji 55 kr., zlata obreza 70 kr., pol šagrin z okvirjem 70 kr., s košenim križcem 80 kr., v kositarnih platnicah 1 gld. 50 kr. 238 2—1

Cerkovnik

24 let star, neoženjen, teoretično in praktično izvežban, ki je že skozi 8 leta izvrševal svojo službo v splošno zadovoljnost, išče službe, najraje v župniji, kjer bi mogel ob enem pristopiti v župnišče kot vodnik ali pomočnik župnikovi ekonomiji, ker je v vseh strokah domačega, kakor poljskega dela vajen, in je bil ravno do sedaj tudi v enaki službi; mogel bi službo nastopiti takoj, ali pa v prihodnji Velikonoči, oziroma o sv. Jurju. 218 10—4

Blagohotne ponudbe upravnistvu „Slovenca“.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prsi sirup raztaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kosti.

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. 299 20—7

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi in, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različni od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20—17

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“ VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

VABILO

rednemu letnemu občnemu zboru

„Posojilnice v Ribnici,

registrovane zadruge z omejeno zavezo“,

kateri se boče vršil

dné 6. aprila 1896. leta popoldne ob 4. uri
v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika.
2. Odobrenje letnega računa za leto 1895.
3. Razdelitev čistega dobička.
3. Razni predlogi.

V Ribnici, dné 24. marca 1896.

243 1—1

Načelstvo.

Dunajska borza.

Dné 26. marca.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 „ 85 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 45 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 70 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 „ 85 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	983 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	372 „ 50 „
London vista	120 „ 55 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 90 „
20 mark	11 „ 77 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 56 „
Italijanski bankovci	43 „ 60 „
O. kr. cekini	5 „ 65 „

Dné 24. marca.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 „ 75 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 „ 25 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 „ 80 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	127 „ 75 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 35 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 20 „
Prioritetne obveznice državne železnice	221 „ — „
„ „ južne železnice 3%	167 „ — „
„ „ južne železnice 5%	130 „ 40 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 25 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 25 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	71 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	170 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3430 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	445 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 „ — „
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	63 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	80 „ 50 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	163 „ — „
Papirnih rubljev 100	127 „ 50 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosede kolikor je mogoče visocega
obvestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.